

komme dybere ind paa Enkelthederne, der har været fremdraget fra forskellige Taleres Side, men indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger om de Hovedpunkter, der har været fremdraget af andre Talere end Ordførerne, og sluttelig gøre nogle faa Bemærkninger ogsaa til de ærede Ordførere i Tilknnytning til deres Udtalelser, da de sidst havde Ordet.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring stillede en Sammenligning mellem de Sæts, som de forskellige Skalaer i Lovforslaget indeholder, og de Understøttelsesbeløb, som man er naaet op til i Henhold til Alderdomsunderstøttelseslovgivningen. Jeg har tidligere bemærket, men finder det ikke overflødigt her at gentage, at jeg ikke synes, der er noget Grundlag for at foretage en saadan Sammenligning. Det ærede Medlem Hr. Bjerring og andre, der har gjort sig til Talsmænd for de samme Betragtninger, maatte da redegøre for, hvad der i de nuværende Alderdomsunderstøttelser er Dyr-tidshjælp, og hvad der kan betragtes som det faste Beløb, og jeg spørger, om man, forudsat at den nuværende Alderdomsunderstøttelseslovgivning fortsat opretholdes, virkelig vil mene, at man kan holde Understøttelserne oppe paa de Højder, som de i Løbet af de sidste Aar er kommet op paa. Altsaa, for at man skal kunne foretage denne Sammenligning, bl. a. hvad Understøttelser til enlige Kvinder angaar, som det ærede Medlem Hr. Bjerring var inde paa, synes det mig, at han maatte give Oplysning om, hvad saadanne Kvinder fik, bl. a. ogsaa i hans Hjemkommune — det var jo særlig den, han talte om — i Aarene 1916—17, der jo, hvad Priserne angaar, nærmest maa sammenlignes med den nuværende Tid.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring var ogsaa inde paa en fornyet Omtale af Skalaerne og fandt det uheldigt, at der var foreslaaet 5, et Standpunkt, som har fundet Tilslutning fra flere forskellige Sider. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at jeg naturligvis er rede til en Forhandling om dette Spørgsmaal, og at jeg ogsaa ønsker at bidrage til at formindske Tallet af Skalaer til 3, forudsat at man derigennem kan lade alle rimelige Hensyn til Forskelligartethed ud over Landet og Forskelligartethed med Hensyn til Levevilkaar og Prisforhold ske Fyldest, men derom føler jeg mig ingenlunde overbevist. Jeg maa ogsaa fremhæve, at uanset om man har 5 Skalaer eller 3, vil dog de Flytningstendenser, man mener at øjne paa Grundlag af den forskellige

Aldersrente paa forskellige Steder af Landet, ikke dermed forsvinde, og Muligheden for, at en Landkommune kan have nær Berøring med et Købstadomraade, hvor Aldersrentens Størrelse er anderledes, og derigennem kan bevirke Flytningstendenser, bliver ganske den samme, enten man har 5 Skalaer eller 3.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring nævnte Fyns Stift og spurgte, om jeg vilde kræve samme Skala anvendt paa samtlige Kommuner indenfor et saadant Omraade. Jeg skal dertil sige, at den Skala, der skal bringes til Anvendelse, skal fastsættes under Hensyn til de Forhold, der er nævnt i Lovforslagets § 5, og det vil naturligvis ogsaa blive vejledende og bestemmende for Ministeriets og Amtsraadenes Afgørelse af dette Spørgsmaal. Noget absolut Svar paa det af det ærede Medlem stillede Spørgsmaal kan derfor afgjort ikke gives.

Naar man fra forskellig Side har ønsket, at der skulde gives Kommunalbestyrelsen Bemyndigelse til at yde Tillæg til Aldersrenten under særlig vanskelige økonomiske Forhold for Aldersrentenyderen og derimod ikke Hjælpekassenunderstøttelse, vil jeg advare derimod; thi jeg føler mig overbevist om, at en saadan Bemyndigelse for Kommunalbestyrelsen meget hurtigt vil udvikle sig til, at det frie Skøn udfolder sig op over Aldersrentens fastsatte Beløb, med andre Ord føre os ind i den Tilstand, som Minimalætser med dertil knyttet frit Skøn vilde bringe, saaledes som tidligere foreslaaet af den radikale Regering.

Flere ærede Medlemmer, bl. a. de Herrer Kr. Kristensen og Hedegaard, har talt om Ønskeligheden af, at der, naar denne Lovgivning gennemføres, kan ydes Støtte til Kommuner, der vil have svært ved at bære forøgede Udgifter som Følge af denne Lov. Om dette Spørgsmaal har jeg allerede under Behandling af Forslag til Lov om Regler for den kommunale Beskatning udtalt mig. Ærede Medlemmer vil erindre, at der under Forhandlingerne om dette Lovforslag blev fremført Ønske om, at der i Loven blev indsat en Bestemmelse, som sikrede et Beløb til Fordeling mellem nødstedte Kommuner, og jeg udtalte den Gang, at jeg vilde anse det for rimeligt, at vi ogsaa i Fremtiden havde til Disposition hertil et Beløb af passende Størrelse, men at jeg forment det mindre heldigt at indsatte en saadan Bestemmelse i Lovforslaget om de personlige kommunale Skatter, fordi Aldersrentelovgivningen meget vel kunde tænkes at gøre det ønskeligt ogsaa at drage de Udgifter, Kommunerne faar